Lieta Nr.11130018515
Lietvedības Nr.K39-0385/15

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2015.gada 21.decembrī

Valmieras rajona tiesa:
tiesnesis A.Melbergs
ar tiesas sēdes sekretāri S.Smirnovu,
piedaloties prokurorei S.Silanžai,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, tiek apsūdzēti Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, un

k o n s t a t ē j a :

Apsūdzētā/pers. A/ iegādājās, glabāja un pārvadāja šaujamieroča munīciju bez attiecīgas atļaujas.

Proti, apsūdzētā /pers. A/ 2014.gadā, laika posmā no 25.novembra līdz 27.novembrim, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā datumā, atrodoties Kocēnu novada Dikļu pagasta /Nosaukums A/ pagalmā, neatļauti iegādājās (pieņēma bez atlīdzības) no apsūdzētā /pers. B/ sešas šaušanai derīgas, rūpnieciski izgatavotas 9mm Luger 1908.gada parauga patronas – vītņstobra šaujamieroču munīciju un šo munīciju tajā pašā datumā neatļauti pārvadāja, t.i., veda viņas lietošanā esošajā automašīnā /TL marka/ A4 Avant, reģistrācijas Nr. /reģ.nr./, no iegādāšanās vietas līdz savai dzīvesvietai, Kocēnu novada Dikļu pagasta /Nosaukums B/, kur to turpmāk neatļauti glabāja savā istabā līdz 2015.gada 5.martam, kad minētā munīcija kratīšanas laikā tika izņemta.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētā /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētā/pers. A/ iegādājās, glabāja un pārvadāja šaujamieroci bez attiecīgas atļaujas.

Proti, apsūdzētā /pers. A/ 2014.gada 2.decembrī, atrodoties Kocēnu novada Dikļu pagasta /Nosaukums A/ garāžā un pagalmā, neatļauti iegādājās (pieņēma bez atlīdzības) no apsūdzētā /pers. B/ šaušanai derīgu, rūpnieciski izgatavotu 5,6-mm T03 8m.modeļa šauteni Nr.126120 – garstobra-vītņstobra viena šāviena šaujamieroci, kuru tajā pašā dienā neatļauti pārvadāja, t.i., veda viņas lietošanā esošajā automašīnā /TL marka/ A4, Avant reģistrācijas Nr. /reģ.nr./, no iegādāšanās vietas līdz savai dzīvesvietai, Kocēnu novada Dikļu pagasta /Nosaukums B/, kur to turpmāk neatļauti glabāja savā siltumnīcā līdz 2015.gada 6.martam, kad minētais šaujamierocis kratīšanas laikā tika izņemts.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētā /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. B/ iegādājās, nēsāja un realizēja šaujamieroča munīciju bez attiecīgas atļaujas.

Proti, apsūdzētais /pers. B/ 2014.gadā, laika posmā no 25.novembra līdz 27.novembrim, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā datumā, atrodoties pamestā jaunbūvē, mehānisko darbnīcu teritorijā, Kocēnu novada Dikļu pagastā, neatļauti iegādājās (atrada bēniņos un paņēma sev) sešas šaušanai derīgas, rūpnieciski izgatavotas 9mm Luger 1908.gada parauga patronas – vītņstobra šaujamieroču munīciju un šo munīciju tajā pašā datumā neatļauti nēsāja (nesa kabatā) no iegādāšanās vietas līdz savas dzīvesvietas pagalmam, Kocēnu novada Dikļu pagasta /Nosaukums C/, kur to tajā pašā datumā neatļauti realizēja (atdeva bez atlīdzības) apsūdzētajai /pers. A/.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. B/ iegādājās, glabāja, nēsāja un realizēja šaujamieroci bez attiecīgas atļaujas.

Proti, apsūdzētais /pers. B/ 2014.gada 1.decembrī, atrodoties pamestā jaunbūvē, mehānisko darbnīcu teritorijā, Kocēnu novada Dikļu pagastā, neatļauti iegādājās (atrada bēniņos un paņēma sev) šaušanai derīgu, rūpnieciski izgatavotu 5,6-mm T03 8m.modeļa šauteni Nr.126120 – garstobra-vītņstobra viena šāviena šaujamieroci, kuru tajā pašā dienā neatļauti nēsāja (nesa rokā) no iegādāšanās vietas līdz savai dzīvesvietai, Kocēnu novada Dikļu pagasta /Nosaukums C/, un turpmāk līdz 2014.gada 2.decembrim minēto šaujamieroci neatļauti glabāja garāžā savā dzīvesvietā. Apsūdzētais/pers. B/, turpinot savas noziedzīgās darbības, atrodoties savā dzīvesvietā, Kocēnu novada Dikļu pagasta /Nosaukums C/, 2014.gada 2.decembrī minēto šaujamieroci neatļauti realizēja (atdeva bez atlīdzības) apsūdzētajai /pers. A/.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētā /pers. A/ savu vainu Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina.

Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais /pers. B/ savu vainu Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo daļu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā netika izdarīta.

Tiesa atzīst, ka apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ izdarītie nodarījumi ir pareizi kvalificēti saskaņā ar Krimināllikuma 233.panta otro daļu, jo apsūdzētā /pers. A/ vienā no nodarījumiem bez attiecīgas atļaujas iegādājās, glabāja un pārvadāja šaujamieroča munīciju, bet otra nodarījuma gadījumā bez attiecīgas atļaujas iegādājās, glabāja un pārvadāja šaujamieroci. Tāpat apsūdzētais /pers. B/ vienā no nodarījumiem bez attiecīgas atļaujas iegādājās, nēsāja un realizēja šaujamieroča munīciju, bet otra nodarījuma gadījumā bez attiecīgas atļaujas iegādājās, glabāja, nēsāja un realizēja šaujamieroci.

Tiesa secina, ka apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ vaina spriedumā iepriekš minēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta. Apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir sodāmi.

Nosakot soda veidu apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu ņem vērā izdarīto

noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu un apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ personības, bet soda mēru – saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu – atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ rīcībā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu likumdevējs ir klasificējis Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu kā mazāk smagu noziegumu.

Ar apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem tika radīti draudi vispārējai drošībai šaujamieroča un šaujamieroča munīcijas aprites jomā. Turklāt tiesa ņem vērā to, ka apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ izdarītās noziedzīgās darbības, kas bija saistītas ar šaujamieroci, bija ar lielāku potenciālo sabiedrisko bīstamību, nekā /pers. A/ un /pers. B/ izdarītās noziedzīgās darbības, kas bija saistītas ar šaujamieroča munīciju.

Pārbaudot apsūdzētās /pers. A/ personību raksturojošās ziņas, ir noskaidrots sekojošais. Apsūdzētā /pers. A/ agrāk kriminālā kārtā nav sodīta (lietas 118.lapa). Apsūdzētā /pers. A/ ir vienu reizi sodīta administratīvi (lietas 119.lapa). Apsūdzētajai /pers. A/ pašlaik ir divdesmit divi gadi. Apsūdzētās /pers. A/ apgādībā atrodas divi nepilngadīgi bērni. Apsūdzētā /pers. A/ pēc viņas tiesai norādītā pašlaik algotu darbu nestrādā.

Pārbaudot apsūdzētā /pers. B/ personību raksturojošās ziņās, ir noskaidrots sekojošais. Apsūdzētais /pers. B/ agrāk nav sodīts ne kriminālā, ne administratīvā kārtā (lietas 127. un 128.lapas). Apsūdzētais /pers. B/ noziedzīgos nodarījumus ir izdarījis astoņpadsmit gadu vecumā. Apsūdzētajam /pers. B/ pašlaik ir deviņpadsmit gadu. Apsūdzētais /pers. B/ mācās arodizglītības iestādē. Arodizglītības iestāde – /nosaukums/ raksturo apsūdzēto /pers. B/ pozitīvi (lietas 157.lapa). No Rekrutēšanas un jaunsardzes centra, kurā apsūdzētais /pers. B/ ir darbojies kā jaunsargs, apsūdzētais /pers. B/ tiek raksturots ļoti pozitīvi (lietas 129.lapa).

Atbildību mīkstinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 47.panta pirmajā daļā, apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ rīcībā netika konstatēti.

Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu kā atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ rīcībā attiecībā uz abiem apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem atzīst apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ tiesas sēdē pausto vaļsirdīgo atzīšanos un izdarītā nožēlošanu.

Atbildību pastiprinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 48.panta pirmajā daļā, apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ rīcībā netika konstatēti.

Krimināllikuma 233.panta otrās daļas sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš minētos apstākļus, atzīst, ka apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ par abiem viņu izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir sodāmi ar piespiedu darbu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta pirmās daļas otro teikumu piespiedu darbu var noteikt no četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit stundām.

Tiesa, ievērojot iepriekš izklāstītos apstākļus, secina, ka apsūdzētā /pers. A/ par pirmo noziedzīgo nodarījumu ir sodāma ar piespiedu darbu uz sešdesmit stundām, bet par otro noziedzīgo nodarījumu – ar piespiedu darbu uz simt astoņdesmit stundām.

Tiesa, ievērojot iepriekš izklāstītos apstākļus, secina, ka apsūdzētais /pers. B/ par pirmo noziedzīgo nodarījumu ir sodāms ar piespiedu darbu uz sešdesmit stundām, bet par otro noziedzīgo nodarījumu – ar piespiedu darbu uz simt astoņdesmit stundām.

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētais soda veids un apmērs ir samērīgs un pietiekams, lai panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ ir izdarījuši divus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, kas ir mazāk smagi noziegumi, atzīst, ka apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās un otrās daļas noteikumiem ir nosakāms galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ personības raksturojošās ziņas, atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ rīcībā, to, ka atbildību pastiprinoši apstākļi apsūdzēto /pers. A/ un /pers. B/ rīcībā netika konstatēti, kā arī ievērojot par katru no noziedzīgajiem nodarījumiem noteiktā soda veidu un apmēru, secina, ka šajā gadījumā, nosakot galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības gan apsūdzētajai /pers. A/, gan apsūdzētajam /pers. B/, ir piemērojami Krimināllikuma 50.panta otrās daļas noteikumi par piespriesto sodu daļēju saskaitīšanu. Tiesa, ņemot vērā apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ par katru no noziedzīgajiem nodarījumiem noteiktā soda apmēru, secina, ka soda mērķa un krimināltiesisko attiecību taisnīga noregulējuma sasniegšanas nolūkā šajā gadījumā nav lietderīgi piemērot Krimināllikuma 50.panta otrās daļas vieglākos noteikumus par vieglākā soda ietveršanu smagākajā vai bargākos noteikumus par piespriesto sodu pilnīgu saskaitīšanu. Galīgais sods gan apsūdzētajai /pers. A/, gan apsūdzētajam /pers. B/ pēc noziedzīgo nodarījumu kopības ir nosakāms – piespiedu darbs uz divsimt stundām.

Tiesa uzskata, ka minētais galīgā soda pēc noziedzīgo nodarījumu kopības apmērs ir samērīgs un pietiekams, lai panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi. Tāpat tas atbilst visiem lietā noskaidrotajiem apstākļiem, kas saskaņā ar likumu ir ņemami vērā, nosakot sodu.

Tiesa, ņemot vērā to, ka krimināllietas iztiesāšana ir pabeigta, un apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ tiek noteikts sods, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu, atzīst, ka apsūdzētajiem /pers. A/ un /pers. B/ kriminālprocesā piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā ir atceļams.

Tiesa, ņemot vērā to, ka aizstāve apsūdzētās /pers. A/ aizstāvības nodrošināšanai pirmstiesas kriminālprocesa laikā ir pieaicināta pēc procesa virzītāja uzaicinājuma, un apsūdzētās /pers. A/ apgādībā atrodas divi nepilngadīgi bērni, secina, ka procesuālo izdevumu par aizstāves sniegto juridisko palīdzību piedziņa no apsūdzētās /pers. A/ var būtiski ietekmēt apsūdzētās /pers. A/ bērnu, kuri atrodas viņas apgādībā, mantisko stāvokli. Tādēļ tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturtās daļas otrā teikuma noteikumiem apsūdzētā /pers. A/ ir atbrīvojama no samaksas par aizstāves sniegto juridisko palīdzību. Tādēļ samaksa par aizstāves sniegto juridisko palīdzību ir sedzama no valsts līdzekļiem.

Tiesa atzīst, ka kriminālprocesā esošais lietiskais pierādījums – T03 8m.modeļa šautene saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 4.punkta noteikumiem ir nododama Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldei.

Tiesa atzīst, ka krimināllietā esošais disks ar ierakstu kā dokuments ir uzglabājams kopā ar lietu visu tās glabāšanas laiku.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 513., 514.pantu, 520.panta pirmo daļu, 523., 527., 528., 529.pantu un 530.panta pirmo un otro daļu,

n o s p r i e d a :

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (pirmais noziedzīgais nodarījums) un sodīt ar piespiedu darbu uz sešdesmit (60) stundām.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (otrais noziedzīgais nodarījums) un sodīt ar piespiedu darbu uz simt astoņdesmit (180) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu galīgo sodu /pers. A/ pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikt, piespriestos sodus daļēji saskaitot, proti, piespiedu darbu uz divsimt (200) stundām.

Atcelt /pers.A/kriminālprocesā piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanos noteiktā vietā.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (pirmais noziedzīgais nodarījums) un sodīt ar piespiedu darbu uz sešdesmit (60) stundām.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (otrais noziedzīgais nodarījums) un sodīt ar piespiedu darbu uz simt astoņdesmit (180) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu galīgo sodu /pers. B/ pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikt, piespriestos sodus daļēji saskaitot, proti, piespiedu darbu uz divsimt (200) stundām.

Atcelt /pers.B/kriminālprocesā piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanos noteiktā vietā.

Atbrīvot /pers.A/no samaksas par aizstāves sniegto juridisko palīdzību un samaksu par aizstāves sniegto juridisko palīdzību segt no valsts līdzekļiem.

Lietisko pierādījumu – T03 8m.modeļa šauteni nodot Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldei.

Disku ar ierakstu uzglabāt kopā ar lietu visu tās glabāšanas laiku.

Spriedumu var pārsūdzēt (noprotestēt) tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā pēc dienas, kad kļuvis pieejams pilns spriedums, apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību (protestu) Valmieras rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2016.gada 4.janvāris.

Tiesnesis A.MELBERGS